27-10-2026 มอร์นิ่ง มูร์ลี โอม ชานติ บัพดาดา มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการไตร่ตรองความรู้นี้ และลูกจะเป็นอิสระจากความวิตกกังวลทั้งหมดและอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ

คำถาม: อะไรคือสิ่งชี้บอกของผู้ที่พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้ของไฟบูชายัญของชีพบาบา?

คำตอบ: พวกเขายอมรับในทันทีกับอะไรก็ตามที่ชีพบาบาพูดผ่านปากของบราห์มา การยอมรับสิ่งใดก็ตามที่ชีพบาบาพูดคือการทำตามศรีมัท เป็นเพียงด้วยการทำตามการกำหนดของศรีศรี ชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกกลับมาสูงส่ง การกลับมาสูงส่งหมายถึงการกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำแห่งชัยชนะ

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา!

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูดกับลูกซาลิแกรม พ่อทางจิตอธิบายกับลูกๆ ทางจิต เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าขณะที่ลูกนั่งที่นี่ ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จะไม่มีมนุษย์แม้เพียงคนเดียวในทั้งโลกที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร และดังนั้นพวกเขาจะรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? เพียงจากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับคำอธิบายว่าแท้จริงแล้วดวงวิญญาณคืออะไร เพราะมนุษย์ไม่รู้สิ่งใด พวกเขาไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าระยะเวลาของละครนี้ ต้นกัลปะนี้ของโลกนั้น 5000 ปี หากเมล็ดของมะม่วงมีชีวิต มันก็จะอธิบายว่ามันเป็นเมล็ด และต้นไม้เติบโตจากเมล็ดอย่างไร อย่างไรก็ตามเมล็ดมะม่วงไม่มีชีวิต มีเพียงต้นไม้ที่มีชีวิตเดียวเท่านั้น (ของมนุษย์) ลูกได้รับความรู้นี้ของทั้งต้นไม้แล้วจากตอนเริ่มจนถึงตอนจบ ลูกเข้าใจสิ่งนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ คือสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวของความปิติ พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือคำยกย่องของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ลูกรู้ว่าคำยกย่องของพ่อนั้นพิเศษสุด มนุษย์ไม่รู้จักคำยกย่องของพ่อเลย แม้ว่าลักษมีและนารายณ์คือเทพเหล่านั้น พวกเขาด้วยก็ไม่มีความรู้นี้ ลูกได้รับความรู้นี้ของละคร ลูกรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร และความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่อย่างไรเมื่อลูกกลายเป็นเทพ นี่คือความมหัศจรรย์! ลูกคือนักแสดงของละครนี้ใช่ไหม? ลูกมีความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่ใช่ทั้งสกุลศูทรหรือสกุลเทพที่มีความรู้นี้ ไม่ใช่ว่าความรู้นี้ดำเนินมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ เช่นที่พวกเขาได้พูดเกี่ยวกับเทศกาล เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครในยุคทองรู้เกี่ยวกับเทศกาลเหล่านี้ ที่นั่นลูกจะไม่จดจำสิ่งใด ที่นั่นลูกจะปกครองอาณาจักร ล็อคสติปัญญาของลูกทั้งหมดได้เปิดขึ้นแล้ว ลูกรู้จักผู้สร้างหลัก ผู้กำกับ และนักแสดงนำ ลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้น! ผู้ที่ไม่รู้จักความรู้นี้นั้นไม่รู้คิด ลูกเช่นกันก็เคยไม่รู้คิด เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ผู้ที่มีความรู้นี้ไหลซึมสู่สติปัญญาของพวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่สิ้นสุด ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถเข้าใจความรู้นี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อเรียกว่าผู้ทรงอำนาจของโลก ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้อะไร? ท่านมีความรู้ของพระเวท คัมภีร์ทั้งหมด และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก แม้กระทั่งในคัมภีร์ก็ไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง และเหตุนี้เอง ฤๅษีและมุนีจึงได้กล่าวว่า พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายได้ และดังนั้นใครอื่นจะรู้สิ่งนี้ได้อย่างไร? นอกจากลูกๆ แล้วไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ได้ เป็นพ่อผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก ท่านนั้นยิ่งใหญ่และเต็มไปด้วยความรู้อย่างมาก! ลูกได้รับสถานภาพที่สูงมาก! ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากในการเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สติปัญญาของลูกควรเต็มไปด้วยความรู้นี้ ไม่มีสิ่งใดที่ลูกไม่รู้ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ ดวงวิญญาณที่เคยทาโมประธานจะกลับมาสาโทประธานด้วยการจดจำพ่อ สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป สติปัญญาของลูกบางคนจะกลับมาราโจจากทาโม และสติปัญญา

ของผู้อื่นก็จะกลับมาสาโทจากราโจ ในปัจจุบันยังไม่มีใครมีสติปัญญาที่สาโทประธาน เมื่อสติปัญญากลับมาสาโทประธานจริงๆ ลูกจะไปถึงสภาพเหนือบ่วงกรรมของลูก แล้วลูกก็จะต้องการโลกใหม่ที่จะปกครอง เมื่อไฟบูชายัญนี้มาถึงตอนจบ การสังเวยโลกเก่าทั้งหมดจะถูกใส่ลงไปในไฟนั้น และการศึกษาของลูกก็มาถึงตอนจบด้วยเช่นกัน ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ นักเรียนในโรงเรียนก็เข้าใจว่าพวกเขาจะสอบผ่านการสอบของพวกเขา และแล้วก็จะถูกย้ายไปสู่ชั้นเรียนถัดไป เมื่อลูกไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะถูกย้ายจากดินแดนแห่งความตายนี้ไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะถูกย้ายไปจากที่นี่ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดั้งเดิม แล้วเราเคยเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ และแล้วขณะที่กำลังเล่นบทบาทของเรา เราได้มาจากดินแดนแห่งความเป็นอมตะและได้มาถึงดินแดนแห่งความตาย เมื่อลูกมีความรู้นี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกจะอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะไม่คิดถึงสิ่งใดนอกจากความรู้นี้ ลูกควรอธิบายด้วยเช่นกันว่า เวลานี้เราจะศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นนายของโลกใหม่ ที่นี่มีเพียงผู้ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ไม่มีเหล่าเทพ ใครล่ะจะทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์? เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ เวลานี้ลูกสามารถอธิบายว่า สวรรค์เคยมีอยู่อย่างแท้จริง และอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ก็เคยคงอยู่ที่นั่น ใครก่อตั้งอาณาจักรนั้น? พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อได้ก่อตั้งดินแดนสุขาวดีที่ซึ่งเหล่าเทพเคยปกครอง ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่ที่นั่น นี่คือการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต ลูกคือผู้ที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าเมล็ดของต้นไม้นี้อยู่เบื้องบน พ่อนั้นไม่สูญสลายและลูกเองก็ไม่สูญสลายเช่นกัน เวลานี้ทั้งต้นไม้ได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้มนุษย์ทั้งหมดได้กลายเป็นเช่นหนาม นี่คือป่าของหนามทั้งหมดให้ความทุกข์แก่กันและกัน พ่อคือคนสวน ท่านถูกเรียกว่าคนพายเรือด้วยเช่นกัน ลูกด้วยกำลังเรียนรู้วิธีที่จะพายเรือของลูก พ่อนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกว่าเรือของลูกแต่ละคนจะสามารถข้ามฟากได้อย่างไร เรือไม่ใช่ร่างกาย เรือประกอบด้วยทั้งดวงวิญญาณและร่างกาย พวกเขาร้องเพลงว่า: “ได้โปรดพาเรือของเราข้ามฟากด้วยเถิด!” เวลานี้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้อย่างไรและลูกจะไปที่ไหนได้? เวลานี้ลูกเข้าใจความลับทั้งหมดของโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตนตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ดังนั้นเหตุใดสิ่งนี้จึงไม่คงอยู่ในสติปัญญาของลูกเล่า? ทำไมลูกจึงลืม? หากสิ่งนี้เฝ้าแต่ไหลซึมเข้าสู่สติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขและเป็นอิสระจากความวิตกกังวลทั้งหมด ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน พ่อกำลังให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูก เหล่านี้เป็นประเด็นใหม่อย่างสมบูรณ์ ที่ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายแก่ลูกได้ พ่อที่ไม่มีตัวตนอธิบายแก่ลูกผ่านผู้ที่มีตัวตนนี้ ลูกก็รับฟังผ่านร่างกายของลูกเช่นกัน และดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกๆ ทัดเทียมกับตัวท่านเอง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นคำยกย่องของพ่อควรจะเป็นคำยกย่องของลูกด้วย ไม่มีความแตกต่างเลย พ่อพูดว่า: ความแตกต่างเดียวก็คือพ่อไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ในขณะที่ลูกเข้าไปสู่วงจรนั้น ลูกเรียกพ่อว่ามหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อให้ความรู้นี้แก่ลูก พ่อให้ความรู้แก่ลูกทุกวงจร เวลานี้ลูกได้เข้าใจแล้วว่า ลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง และเวลานี้ลูกได้มาถึงตอนจบ แล้วพ่อก็พาลูกไปสู่อันดับแรก นี่คือความรู้ใช่ไหม? ความรู้คือแหล่งของรายได้ รายได้ของลูกแต่ละคนก็จะเป็นไปตามที่ลูกนั้นศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด นี่คือความรู้และเป็นธุรกิจด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแค่ให้ขยะแก่บาบา เมื่อใครบางคนตาย พวกเขาก็ได้ให้สิ่งต่างๆ ทั้งหมดของบุคคลนั้นแก่พราหมณ์ ที่นี่ลูกต้องให้ทุกสิ่งขณะที่มีชีวิตในความเป็นจริงสิ่งนั้นอ้างถึงเวลานี้ พ่อพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกมี จงให้สิ่งนั้นแก่บาบาก่อนที่ลูกตายและเพียงแต่กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ มิฉะนั้นในเวลาสุดท้ายลูกจะจดจำทุกสิ่งที่ลูกมี ผู้ที่มั่งคั่งจะไม่รับความรู้นี้ ทรัพย์สมบัติของพวกเขาเป็นไปสำหรับชาติเกิดเดียวเท่านั้น พวกเขาจะละร่างของพวกเขา พวกเขาไม่รู้ว่าที่ซึ่งพวกเขาจะใช้ชาติเกิดถัดไปของพวกเขานั้นเป็นไปตามกรรมของพวกเขา ลูกรู้ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในเวลานี้ ลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นตามนั้น ในเวลานี้ทุกคนทำงานรับใช้ทางร่าง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับงานรับใช้ทางจิต ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดมาและอธิบายความรู้นี้แก่ลูก

ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสุข ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา แต่สิ่งนี้ไม่ได้เข้าสู่สติปัญญาของพวกเขา เวลานี้สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าบาบาจะมาในเวลา 5000 ปี และพูดความรู้นี้แก่ลูกอีกครั้ง ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นความรู้นี้จะมาจากที่ใดล่ะในยุคเหล็ก? ไม่มีใครในโลกรู้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงสร้างวัดให้ลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเคยเป็นใคร? ใครได้ให้อาณาจักรของพวกเขาแก่พวกเขา? นั่นคือผลของการกระทำของพวกเขา ฟอนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นบาป และการกระทำที่เป็นกลาง เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า เป็นด้วยกีตะที่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้ถูกก่อตั้งขึ้น มีมนุษย์น้อยมากที่นั่น แต่อย่างแน่นอนที่พวกเขาทั้งหมดได้รับการหลุดพ้น พวกเขาแม้กระทั่งเขียนเกี่ยวกับสงครามมหาภารตะ ภัยพิบัติมากมายจะมา จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย โลกเก่าจะถูกทำลาย สิ่งเหล่านั้นคือระเบิดและขีปนาวุธเดียวกันและเป็นเวลาเดียวกันนั้นของการทำลายล้างที่พระเจ้าได้มาและสร้างไฟบูชายัญแห่งความรู้ของรูดร้า ที่ด้วยสิ่งนี้เปลวไฟของการทำลายล้างได้ปรากฏขึ้น พระเจ้าสร้างไฟบูชายัญเพื่อความสงบและความสุข อย่างไรก็ตามแน่นอนที่ความทุกข์และความไม่สงบต้องถูกทำลาย ทั้งโลกจะถูกสังเวยลงไปในไฟบูชายัญแห่งความรู้นี้ของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เราคือบราห์มิน เราบราห์มินคือผู้รับใช้ของไฟบูชายัญของชีพบาบา เราคือบราห์มินที่เกิดจากปากที่แท้จริง ลูกๆ ควรจะยอมรับสิ่งใดก็ตามที่ฟอพูดผานปากของท่าน เราต้องทำตามศรีมัท ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำที่สูงส่ง ด้วยการทำตามการกำหนดของศรี ศรี ชีพบาบา ต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ประกอบด้วยลูกปัดของลูกประคำ มีต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ซึ่งเป้าแต่เติบโต บาบาตัวท่านเองได้ให้มีการสร้างต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์นี้ นั่นด้วยคือต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ ที่บนสุดคือชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตน และแล้วก็มีดวงวิญญาณ ต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ไม่มีตัวตนแล้วก็กลับมามีตัวตน อันดับแรกคือประชาบิดา ผู้นี้มีร่างกายและผู้นั้นละเอียดอ่อน ฟอทางจิตมาและสร้างสิ่งนั้นผานประชาบิดาบราห์มา ลูกพูดว่า: โปรดมาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์บริสุทธิ์ด้วยเถิด การทำลายอย่างสิ้นซากนั้นไม่เคยเกิดขึ้น ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกซ้ำรอย แล้วโลกเก่าก็กลับมาใหม่อีกครั้ง เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ เพียงฟอที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูก แม้ว่าขณะที่มีมรดกที่มีขีดจำกัด ลูกก็จดจำฟอที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! เมื่อใครบางคนกำลังจะตาย ผู้คนก็บอกเขาให้จดจำพระเจ้าผู้เป็นฟอ และดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่ามีสองฟอ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน เป็นดวงวิญญาณที่เรียกหา: โอ้ ผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข โอ้ ผู้ปลดปล่อย ได้โปรดมา! ชี้นำทางเรากลับบ้านของเราเถิด เราจดจำบ้านของเรา แต่เราไม่สามารถกลับไปที่นั่นได้ เพราะมายาได้หักปีกของเรา ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ เวลานี้ลูกแต่ละคนต้องจุดแสงของลูกเอง น้ำมันจะถูกเทเข้าไปในตะเกียงด้วยการที่ลูกจดจำระลึกถึงฟอ แสงนั้นไม่สามารถถูกทำให้ดับสมบูรณ์ได้ เมื่อบางคนตาย พวกเขาก็จุดตะเกียงไว้ พวกเขาให้มีคนคอยเทน้ำมันลงในตะเกียงเป็นพิเศษ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีความมืด เวลานี้ลูกต้องเทน้ำมันด้วยพลังโยคะ เพื่อที่จะกลับมาสว่างจากมืดมิดที่สุด นั่นจะกลายเป็นดีพมาลา ดีพมาลาจะอยู่ในยุคทอง ไม่ใช่ที่นี่ ลูกได้เข้าใจนัยสำคัญของเทศกาลทั้งหมดที่ได้รับการเฉลิมฉลองแล้ว ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจสิ่งใด แต่ถึงกระนั้นก็มีการอธิบายว่า เทศกาลรักกี้ ฯลฯ นั้น คือการรักษาความบริสุทธิ์ ลูกควรฉีดยาให้กับผู้คนด้วยการฉีดยาของความรู้นี้อย่างชาญฉลาดมากจนพวกเขารู้สึกว่า พวกเขานั้นคดโกงอย่างแท้จริง และเพียงฟอเท่านั้นที่สามารถทำให้พวกเขาสูงส่งได้ ฟอพูดว่า: มานมานะบาฟ และลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ลูกควรจะยิงธนูอย่างมีไหวพริบ ลูกต้องการพลังนั้นที่จะสามารถพูดได้ เวลานี้ลูกกำลังได้รับพลังจากฟอผู้ทรงอำนาจ และกำลังเอาชนะมายา เพียงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูก ไม่มีใครนอกจากฟอสามารถทำให้ลูกได้รับสิ่งนั้น ฟอพูดว่า: ลูกๆ มองดูสิ่งที่ฟอทำให้ลูกเป็นจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! อย่างแน่นอนที่ลูกควรจดจำฟอเช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่บาปของลูกจะถูกทำลาย ฟอพูดว่า: จดจำฟอผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ลูกกลายเป็นสิ่งใดก็ตามที่ลูกคิด ดังนั้นฟอพูดว่า: ด้วยการจดจำฟอ ลูกด้วยก็จะกลายเป็นเช่นนั้น ด้วย

การมีการจดจำระลึกถึง บาปของลูกจะถูกทำลายและลูกจะกลับบ้าน ความรู้นี้คือแหล่งรายได้ของลูก เมื่อลูกมีพลานามัยและความมั่งคั่ง ลูกก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน ที่นั่นลูกมีอายุที่ยืนยาวมาก กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าโยเกชวาร์ ลูกคือโยเกชวาร์ อิศวร(พระเจ้า)กำลังสอนโยคะแก่ลูก นี่คือราชาโยคะ ลูกมีโยคะและได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูก พระเจ้าสอนโยคะแก่ลูกและให้มรดกแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก ใครได้ให้อาณาจักรแก่ลูก? ฟอ พ่อพูดว่า: จดจำอัลฟ่า จดจำพ่อและมรดกของลูก และบาปของลูกจะเฝ้าแต่ถูกตัดทิ้ง สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกมีความรู้นี้มากมายในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ของพระเจ้าคือเทวาที่ยิ่งใหญ่ (master gods) ลูกไม่สามารถเพียงแต่นั่งที่นี่กับพ่อได้ ลูกต้องเล่นบทบาทของลูก ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณขณะที่กำลังเล่นบทบาทนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตร่ตรองความรู้นี้ที่พ่อให้ลูกอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่พูดคุยกับผู้อื่นอย่างมีไหวพริบ อธิบายด้วยความรักอย่างมาก

2. ให้ทุกสิ่งที่ลูกมีแก่พ่อขณะที่ลูกมีชีวิต กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และจดจำพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของวิถีปฏิบัติผู้ที่นำจิตสำนึกของ 'ฉัน' แห่งสำนึกที่เป็นร่างเข้าสู่ไฟบูชายัญนี้
เมื่อไม่มีจิตสำนึกของ “ฉัน” ในความคิดหรือความฝันของลูก เมื่อลูกมีสำนึกรู้ของรูปที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอันเป็นนิรันดร์ของลูก เมื่อการสวดที่ไร้เสียงว่า “บาบา บาบา” เฝ้าแต่ปรากฏออกมา แล้วลูกก็จะกล่าวได้ว่าเป็นตัวของวิถีปฏิบัติ บราห์มินที่แท้จริง เมื่อลูกบราห์มินสังเวยจิตสำนึกของ “ฉัน” นั่นคือธรรมชาติและซันสการ์เก่าของลูกในโลกนี้ลงไปในไฟบูชายัญที่ยิ่งใหญ่นี้ โลกเก่านี้ก็จะถูกสังเวย ดังนั้นเช่นที่ลูกเคยเป็นเครื่องมือในการสร้างไฟบูชายัญนี้ ในทำนองเดียวกันเวลานี้ให้ทำการยกมอบสุดท้ายนี้ และกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการจบสิ้นสมบูรณ์ของสิ่งนี้

คติพจน์: การประกาศสิทธิ์ต่อประกาศนียบัตรแห่งความพอใจจากตนเอง จากงานรับใช้ และจากทุกคน คือการเป็นตัวของความสำเร็จ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: โอบรับจิตวิญญาณของการยกระดับผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก

ดวงวิญญาณที่กำลังจะไปถึงจุดหมายปลายทางสูงสุดของชีวิตโยคี จะเปลี่ยนการใส่ร้ายเป็นคำสรรเสริญ การปฏิเสธเป็นความเคารพ การดูถูกเป็นความเชื่อมั่นในตนเอง การประณามเป็นการยกระดับ และคงอยู่อย่างมีชัยชนะอยู่เสมอ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะทัดเทียมกับพ่อ เป็นหนึ่งในเพชรพลอยทั้งแปดและเทพพิเศษของผู้เลื่อมใสศรัทธา อย่าได้มีความรู้สึกใดๆว่า เมื่อผู้นั้นเปลี่ยนสักเล็กน้อย แล้วลูกจึงจะเปลี่ยน นี่คือความรู้สึกของการรับ ฉันต้องให้กระแสจิต (vibrations) ฉันต้องมีความเมตตา ฉันต้องให้ความร่วมมือของคุณธรรมและพลัง กลายเป็นนายผู้ประทานในสิ่งนี้ มีหัวใจที่กว้างใหญ่